

СЛУЖБ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

111 5

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски, односно хрватскосрпски, словенечки, македонски, албански и унгарски јазик. — Огласи според тарифата. — Жиро-сметка кај Службата на општественото книговодство за претплата, посебни изданија и огласи 603-3-291-2

Четврток, 24 јуни 1971

БЕЛГРАД

БРОЈ 27

ГОД. XXVII

Цена на овој број е 6 динари. — Прегилатата за 1971 година изнесува 270 динари — Редакција Улица Јована Ристика бр 1 Пошт Фах 228 — Телефони централа 50-931, 50-932, 50-933 ■ 50-934; Претплата служба 51-732; Продажна служба 51-671

307.

308.

Врз основа на членот 217 став 1 точка 1 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, издавам

Врз основа на членот 90 точка 3 од Основниот закон за средствата за работа на органите на управата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 46/64, 57/65 и 1/67), Сојузниот извршен совет донесува

У К А З

У Р Е Д Б А

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ НА ЗАКОНОТ ЗА НАРОДНАТА БАНКА НА ЈУГОСЛАВИЈА

ЗА ДОПОЛНЕНИЕ НА УРЕДБАТА ЗА ИЗДАТОЦИТЕ ЗА СЛУЖБЕНИ ПАТУВАЊА ВО СТРАНСТВО ШТО НА СОЈУЗНИТЕ ОРГАНИ НА УРАВАТА ИМ СЕ ПРИЗНАВААТ ВО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШОЦИ

Се прогласува Законот за измени на Законот за Народната банка на Југославија, што го усвои Сојузната скупштина, на седницата на Соборот на народите од 18 јуни 1971 година и на седницата на Стопанскиот собор од 4 јуни 1971 година.

Член 1

П Р бр. 1030
19 јуни 1971 година
Белград

Претседател
на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

Во Уредбата за издатоците за службени патувања во странство што на сојузните органи на управата им се признаваат во материјални трошоци („Службен лист на СФРЈ“, бр. 23/65) во членот 4 по ставот 1 се додаваат два нови става, кои гласат:

Потпретседател
на Сојузната скупштина,
Маријан Бреџец, с. р.

„По исклучок од одредбата на ставот 1 од овој член, на летачкиот персонал му се признава надоместок до 30% од пропишаната дневница, ако службеното патување трае вкупно помалку од осум часови, сметајќи го времето од часот на поаѓањето на авионот од последниот аеродром во Југославија до часот на враќањето на авионот на првиот аеродром во Југославија.“

ЗАКОН

Член 2

ЗА ИЗМЕНИ НА ЗАКОНОТ ЗА НАРОДНАТА БАНКА НА ЈУГОСЛАВИЈА

Со апшт акт на органот се определуваат мерилата за утврдување на износот на надоместокот во одделни случаи, согласно ставот 2 од овој член.“

Член 1
Во Законот за Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 47/66 и 55/68) во членот 4 зборовите: „политиката на краткорочното кредитирање“ се заменуваат со зборовите: „кредитната политика“.

Член 2
Оваа уредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Член 2
Во членот 14 ставот 3 се менува и гласи:
„Народната банка го регулира кредитниот потенцијал на деловните банки со определување височината на задолжителната резерва на деловните банки кај Народната банка, со давање кредити на деловните банки, со пропишување општи и минимални услови за ликвидност на деловните банки, како и со примена на други инструменти и мерки на кредитно-монетарното регулирање утврдени со посебни прописи.“

Р. п. бр. 112
16 јуни 1971 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

Во ставот 4 зборот: „и“ се заменува со записка, а по зборот: „банки“ се додаваат зборовите: „и другите инструменти и мерки на кредитно-монетарното регулирање“.

309.

Врз основа на членот 25 став 3 од Законот за Југословенската лотарија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/62 и 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65 и 50/68), Сојузниот извршен совет донесува

Во ставот 6 зборовите: „краткорочните кредити“ се заменуваат со зборовите: „вкупните кредити“.

ОДЛУКА

Член 3
Во членот 45 зборовите: „политиката на краткорочното кредитирање“ се заменуваат со зборот: „кредитната“.

ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ПРОЦЕНТИТЕ ЗА РАСПРЕДЕЛБА НА ПРИХОДОТ НА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА ЛОТАРИЈА

Член 4
Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

1. Приходот што ќе го оствари Југословенската лотарија во 1971 година од сите игри на среќа, кој со нејзиниот финансиски план за 1971 година е

предвиден во износ од 374,843.000 динари, по одбивање на износот за исплатување на добивките, се распределува според видовите на игрите на среќа, и тоа:

	на Југосло- венската лотарија	на организа- циите од членот 26 на Законот за Југосло- венската лотарија
1) од лотарија	38,16%	61,84%
2) од експрес лотарија	38,86%	61,14%
3) од спортска прогноза	50,22%	49,78%
4) од лото	31,01%	68,99%

2. Приходот што Југословенската лотарија во 1971 година ќе го оствари над износот од 374.843.000 динари, ќе се распредели по процентите од точката 1 на оваа одлука.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 110
16 јуни 1971 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичич, с. р.

310.

Врз основа на членот 26 став 1 од Законот за Југословенската лотарија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/62 и 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/63 и 50/63), на предлог од Советот на Југословенската лотарија, Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА РАСПРЕДЕЛБА НА ДЕЛОТ ОД ПРИХОДОТ НА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА ЛОТАРИЈА ВО 1971 ГОДИНА ШТО ИМ ПРИПАЃА НА ОПШТЕСТВЕНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ОД ЧЛЕНОТ 26 НА ЗАКОНОТ ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКАТА ЛОТАРИЈА

1. Делоот на приходот на Југословенската лотарија, утврден со нејзиниот финансиски план за 1971 година во износ од 94.972.400 динари и повеќе остварениот приход од лотарија и од 50% од приходот од лото, утврден со завршната сметка за 1970 година во износ од 2.016.238,16 динари, или вкупно 96.988.638,16 динари, се распределува, и тоа:

	Динари
1) на социјално-хуманитарните организации — — — — —	58,144.238,16
2) за финансирање на објектите за физичка култура — — — — —	36,048.400
3) за финансирање на објектите и на опремата за објектите за техничка култура — — — — —	2,496.000
4) за единствениот деловен фонд на Југословенската лотарија (купување локали за потребите на Дирекцијата за Косово и плаќање на курсната разлика за купените машини во странство) — — — — —	300.000

2. Износот од 58,144.238,16 динари од точката 1 под 1 на ова решение, се распредува на социјално-хуманитарните организации, и тоа:

	Динари
1) на Сојузот на здруженијата на борците на Народноослободителната војна на Југославија — —	19,450.000
од што:	
— за активностите на Сојузниот одбор — — — — —	4,450.000
— за активностите на организациите во републиките — за решавањето на сè што се раѓа во борците — — — — —	15,000.000
2) на Сојузот на инвалидите на трудот на Југославија — — — — —	2,241.000
3) на Сојузот на глувите и наглувите на Југославија — — — — —	5,240.000
4) на Сојузот на слепите на Југославија — — — — —	8,023.000
5) на Југословенскиот црвен крст — — — — —	8,446.238,16
6) на Советот за воспитување и заштита на децата на Југославија „Општество и воспитување“ — — — — —	4,008.000
7) на Југословенската конференција за социјална дејност — — — — —	713.000
8) на Сојузот на друштвата на дефектолозите на Југославија — — — — —	3,200.000
9) на Југословенскиот сојуз против алкохолизмот — — — — —	475.000
10) на Советот на организациите за помош на ментално ретардиранги лица во СФРЈ — — — — —	4,314.000
11) на Сојузот за спорт и рекреација на инвалидите на Југославија — — — — —	1,188.000
12) на Здружението на дистрофичарите на Југославија — — — — —	530.000
13) на Здружението на цивилните жртви од војната на Југославија — — — — —	316.000

3. Распределбата на износот од 36.048.400 динари за финансирање на објектите за физичка култура од точката 1 под 2 на ова решение, ќе ја изврши Сојузната комисија за физичка култура.

4. Износот од 2,496.000 динари за финансирање на објектите и на опремата за објектите за техничка култура од точката 1 под 3 на ова решение му се доделува на Претседателството на Советот на народната техника на Југославија.

5. Износот од 300.000 динари за единствениот деловен фонд на Југословенската лотарија од точката 1 под 4 на ова решение ќе се доделува на Југословенската лотарија од средствата на повеќе остварените приходи од лотарија и од 50% од приходот од лото, утврден со завршната сметка за 1970 година.

6. Делоот на приходот на Југословенската лотарија од точката 1 под 1 и 3 на ова решение ќе им се исплатува на организациите од точ. 2 и 4 на ова решение според остварувањето на приходот, сразмерно со износите утврдени за одделните од тие организации.

Ако Југословенската лотарија не го оствари приходот предвиден со нејзиниот финансиски план за 1971 година на организациите од ставот 1 на оваа точка сразмерно ќе им се намалат средствата утврдени со ова решение.

7. Ако Југословенската лотарија оствари приход поголем од износот утврден со нејзиниот финансиски план за 1971 година, повеќе остварениот приход дополнително ќе се распредели на опшествените организации.

8. Главната дирекција на Југословенската лотарија ќе им врши уплата на средствата на соодветните републички организации врз основа на ре-

шенијата на организациите од точката 2 на ова решение односно врз основа на решение на Сојузната комисија за физичка култура.

9 Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 111

16 јуни 1971 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Мигја Рибичич, с. р.

311.

Врз основа на членот 11 од Основниот закон за прометот и сместувањето на запаливи течности и гасови („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/65 и 25/70), во согласност со сојузниот секретар за стопанство, сојузниот секретар за внатрешни работи пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗГРАДБАТА НА СТАНИЦИ ЗА СНАБДУВАЊЕ СО ГОРИВО НА МОТОРНИТЕ ВОЗИЛА И ЗА СКЛАДИРАЊЕТО И ПРЕТОЧУВАЊЕТО НА ГОРИВА

Член 1

Изградбата на станици за снабдување со гориво на моторните возила што сообраќаат на патиштата и складирањето и преточувањето на горива се вршат на начинот определен со Техничките прописи за изградбата на станици за снабдување со гориво на моторните возила и за складирањето и преточувањето на горива, кои се отпечатени кон овој правилник и се негов составен дел.

Член 2

На резервоарите на станиците од членот 1 на овој правилник, во кои се држи гориво со кое се снабдуваат моторните возила, во поглед проектирањето, конструкцијата, опремата и означувањето се применуваат соодветните одредби од Правилникот за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/71) и од Правилникот за изградбата на постројки за течен нафтен гас и за складирањето и преточувањето на течен нафтен гас („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/71), ако со овој правилник не е определено поинаку.

Член 3

Поимите дадени во Техничките прописи за изградбата на станици за снабдување со гориво на моторните возила и за складирањето и преточувањето на горива, кои се составен дел на овој правилник, ги имаат истите значења како поимите од точката 1 на Техничките прописи за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности, кои се составен дел на Правилникот за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности.

Член 4

Во постојните станици за снабдување со гориво на моторните возила мерките на обезбедување предвидени со одредбите на овој правилник мораат да се спроведат во рок од две години од денот на неговото влегување во сила.

Член 5

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

П-бр. 22-21/17

14 јуни 1971 година
Белград

Заменик сојузен секретар
за внатрешни работи,
Лука Бановиќ, с. р.

ТЕХНИЧКИ ПРОПИСИ

ЗА ИЗГРАДБАТА НА СТАНИЦИ ЗА СНАБДУВАЊЕ СО ГОРИВО НА МОТОРНИТЕ ВОЗИЛА И ЗА СКЛАДИРАЊЕТО И ПРЕТОЧУВАЊЕТО НА ГОРИВА

1. ОПШТИ ОДРЕДБИ

1.1 Како станица за снабдување со гориво на моторни возила што сообраќаат на патиштата (во понатамошниот текст: станицата) се подразбираат: уредите за снабдување на моторните возила со сите видови течни горива и со течен нафтен гас кога се користи како погасно гориво, како и уредите за снабдување со нафта за домаќинствата, цевководите, резервоарите, објектите за сместување на запослениот персонал и други придружни објекти.

1.2 Снабдувањето со гориво на моторните возила се врши со уредите определени со овие прописи.

1.3 Лицата запослени во станиците мораат да бидат обучени во правилно ракување со уредите на станицата и со средствата за гаснење на пожар и запознаени со другите сигурносни мерки.

2. ЗОНИ НА ОПАСНОСТ ОД ИЗБУВНУВАЊЕ НА ПОЖАР

2.1 Зоните на опасност определени со одредбите на точ. 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5 и 3.6 од Техничките прописи за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности, кои се составен дел од Правилникот за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности, се однесуваат и на станиците предвидени со овие прописи.

2.2 Зоната I ја опфаќа внатрешноста на резервоарот и на бетонското корито односно на комората доколку постојат, окното над влезниот отвор на резервоарот, окното во кое се сместени приклучоците за полнење (ако се лоцирани одвоено), автоматот за полнење, мерачот на протокок, арматурата и другата опрема што сочинува целост на уредите за полнење.

2.3 Зоната II го опфаќа:

1) просторот околу окното на влезниот отвор на подземниот резервоар, околу окното во кое се сместени приклучоците за полнење (ако се лоцирани одвоено), околу оддивниот цевовод и вентилот, полупречник 3 м мерено хоризонтално и височина 1 m на односното окно, оддивниот цевовод и вентилот мерено од почвата;

2) просторот околу автоматот за источување на гориво односно околу отворот за источување на авто-цистерна, полупречник 2,5 m мерено хоризонтално и височина 1 m над тој автомат односно отворот мерено од почвата;

3) просторот околу отворот за полнење на погонски резервоари на моторните возила што се снабдуваат со гориво на станица и на подвижни садови за нафта за домаќинс-

твата, полупречник 1 m мерено хоризонтално и височина 1 m над отворот мерено од почвата;

4) просторијата на објектот за сместување на запослениот персонал во која се држат запаливи течности од групите I, II и III.

2.4 Зоната III го опфаќа просторот над околниот терен, широчина 5 m мерено хоризонтално од работ на зоната II и височина 0,5 m мерено од почвата.

2.5 Во зоната II не смеат да се наоѓаат канализациони отвори за одведување на атмосферски талог, јами и отворени канали за кабли и цевоводи.

2.6 По исклучок од одредбата на точката 3.7 од Техничките прописи за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности, кои се составен дел на Правилникот за изградба на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности, во зоните II и III се дозволува влегување и излегување на моторно возило без фаќач на искри.

3. СТАНИЦА

3.1 Изградба на станица

3.1.1 Станицата мора да биде изградена така што зоната III да биде оддалечена од колосекот за парна влеча најмалку 40 m, а од колосекот за дизел или електрична влеча и од излезот од објектите во кои се собираат поголем број луѓе — најмалку 20 m.

3.1.2 Во зоната III не смеат да се наоѓаат објекти што не ѝ припаѓаат на станицата. По исклучок, може да се дозволи ѕидот на некој објект што не ѝ припаѓа на станицата да влегува во зоната III ако тој ѕид нема отвори а има ошак за фаќање искри и огноотпорност предвидена за најмалку шест часови.

3.1.3 Во населено место станицата не може да се гради на раскрсница, ниту на таква оддалеченост од раскрсница на која би го попречувала одвивањето на јавниот сообраќај.

3.1.4 Надвор од населените места станица може да се гради само на простор на кој прегледноста на влезот и излезот на пристапниот пат би била обезбедена од двата правца, со тоа што влезот и излезот на тој пат да бидат најмалку 25 m оддалечени од раскрсницата.

3.1.5 Станицата мора да биде одвоена од патот на кој се врши јавен сообраќај со заштитен остров широчина најмалку 50 cm.

3.1.6 По исклучок, во помалку прометни улици на населено место станица може да се гради и без заштитен остров ако тоа го одобри надлежниот орган.

3.1.7 Должината на заштитниот остров не смее да биде помала од растојанието помеѓу два крајни автомати за источување.

3.1.8 Ако на заштитниот остров се поставуваат автомати за источување, широчината на заштитниот остров мора да изнесува најмалку 3m, а полнењето на погонските резервоари на моторните возила може да се врши само надвор од патот наменат за јавен сообраќај.

3.1.9 Делот на станицата на кој се наоѓаат моторните возила за време на полнењето со гориво не смее да се наоѓа во кривина и мора да биде бетонизиран и, по правило, хоризонтален, а по исклучок со наклон до 2%.

3.2 Уреди за снабдување со гориво на моторни возила

3.2.1 Како уреди за снабдување со гориво на моторни возила се подразбираат автоматите за источување во чие куќиште се наоѓа пумпа за гориво и мерач на протокот, а надвор од

куќиштето свитлива цевка со пиштол и со автоматски запирен орган, кои мораат да бидат одобрени.

3.2.2 Автомати за источување кои работат на принципот на самопослужување можат да се поставуваат само на станици што се под поставената контрола на запослениот персонал и ако тоа го одобри надлежниот орган.

3.2.3 Автоматот за источување мора да има вентил за автоматско затворање во сите положби на пиштолот кога тој е во употреба.

3.2.4 Пиштолот на автоматот за источување мора да биде изведен така што да биде обезбеден од преполнување и да е оневозможено негово испаѓање при автоматското затворање за време на полнењето на погонскиот резервоар на возилото.

3.2.5 Автоматите за источување се поставуваат на тротоар, на остров или на заштитен остров издигнати над нивото на патот најмалку 14 cm, и тоа на оддалеченост од најмалку 50 cm од работ на тротоарот, островот или заштитниот остров, мерено од габаритот на автоматот.

3.2.6 Автоматите за источување не смеат да се поставуваат на просторот кој е под нивото на тротоарот на кој се наоѓа станицата, ниту во или под кој и да било објект освен под натстрешник наменет за тоа.

3.2.7 Ако автоматите за источување се поставени на тротоар без заштитен основ, широчината на патот на кој се наоѓа моторното возило за време на полнењето мора да изнесува најмалку 2,5 m, што се изведува со проширување на патот наменет за јавен сообраќај.

3.2.8 Ако автоматите за источување се поставени на тротоар со заштитен остров или на два или повеќе острови, растојанието помеѓу тротоарот и заштитниот остров, помеѓу островот и тротоарот односно помеѓу островите мора да биде најмалку толкаво што да е овозможено непречено разминување на моторните возила.

3.2.9 Ако сообраќајот во станицата е регулиран во една насока, растојанието помеѓу островите односно помеѓу тротоарот и островите не смее да биде помало од 3m.

3.2.10 Растојанието помеѓу два автомата за источување мора да изнесува најмалку 2 m, мерено од оската на тие автомати.

3.2.11 Автоматите за источување мораат да бидат оддалечени најмалку 5 m од најблискиот уред за контрола на притисокот во пневматичките и за измена на маслото во моторот односно од најблискиот автомат за источување на нафатата за домаќинствата.

3.3 Цевоводи

3.3.1 Цевоводите на станицата во поглед проектирањето, конструкцијата, опремата, испитувањето и означувањето мораат да ги исполнуваат условите предвидени со соодветните одредби на Техничките прописи за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности, кои се составен дел на Правилникот за изградбата на постројки за запаливи течности и за складирањето и преточувањето на запаливи течности.

3.3.2 Цевоводите се полагаат подземно и мораат да бидат заштитени од корозија, а се спојуваат со непропустливи врски кои мораат да бидат одобрени.

3.3.3 Ако цевоводите се полагаат директно во земјата, мораат да се вклопат најмалку 80 cm и да се обложат со слој песок дебел најмалку 15 cm. Ако цевоводите минуваат под коловоз, мораат да се заштитат со конструкција која

е статички пресметана да го издржи предвиденото оптоварување.

3.4 Резервоари

3.4.1 Горивото за моторни возила, течниот нафтен гас и нафтата за домаќинствата мораат да се држат во посебно за тоа изградени подземни резервоари кои исклучително се користат како склад за потребите на станицата.

3.4.2 Окното над влезниот отвор на резервоарот односно окното во кое се сместени приклучоците за полнење на резервоарот (ако се лоцирани одвоено) се затвора со капак кој може безбедно да се заклучи. На внатрешната страна на капакот на виден начин мора да биде означен видот на горивото што се сместува во резервоарот.

3.4.3 Окното над влезниот отвор на резервоарот односно окното во кое се сместени приклучоците за полнење на резервоарот (ако се лоцирани одвоено) мора да биде непропустливо.

3.4.4 Вкупната зафатнина на резервоарот на станицата не смее да изнесува повеќе од 300 m³, со тоа што во нив запаливите течности од групата I да можат да се складираат од 150 m³. По исклучок, вкупната зафатнина на резервоарот на станицата изградена надвор од населено место може да изнесува повеќе од 300 m³, ако тоа го одобри надлежниот орган.

3.4.5 Вкупната зафатнина на резервоарот на станицата во која се сместува течен нафтен гас не смее да изнесува повеќе од 30 m³.

3.4.6 Резервоарот за сместување на течен нафтен гас мора да биде оддалечен најмалку 10 m од најблискиот автомат за источување на запаливи течности.

3.5 Објект за сместување на запослениот персонал

3.5.1 Во објектот за сместување на запослениот персонал можат да се држат масла, мазива, средстава против замрзнување и средства за авто-козметика, пакувани поединечно во херметички затворени садови зафатнина до 5 литри.

3.5.2 Ако во објектот за сместување на запослениот персонал постои само една просторија, најголемата количина на запаливите течности од групите I, II и III од точката 3.5.1 на овие прописи, што може да се држи во таа просторија, изнесува 200 литри, а најголемата количина на течноста чија температура на запаливост е над 100°C изнесува 1000 литри.

3.5.3 Во објектот за сместување на запослениот персонал можат да се држат запаливите течности од групите I, II и III од точката 3.5.1 на овие прописи во количина до 400 литри, а течности чија температура на запаливост е над 100°C во количина до 2000 литри, ако во тој објект постои посебно изградена просторија чиј преграден ѕид нема отвори спрема просторијата за запослениот персонал.

3.5.4 Посебната просторија од точката 3.5.3 на овие прописи мора да ги исполнува следните услови:

- 1) огноотпорноста на ѕидовите да е предвидена за најмалку четири часа;
- 2) подот да е од материјал кој не искри;
- 3) покривот да е изработен од лесен материјал (најголема тежина на конструкцијата на покривот 50 kg/m²);
- 4) да е обезбедена природна или вештачка вентилација.

3.5.5 Просторијата на објектот за сместување на запослениот персонал може да се загрева со топла вода, со пара од низок притисок или со топол воздух. По исклучок, ако во објектот за сместување на запослениот персонал не се држат запаливи течности од групите I, II и III, за греење на таквиот објект може да се корис-

ти и печка на нафта за домаќинствата со тоа што објектот да е надвор од зоната II и да има ојак снабден со фаќач на искри.

4. ПРЕТОЧУВАЊЕ НА ГОРИВО

4.1 Преточување на гориво од авто-цистерна во резервоар

4.1.1 За време на преточување на гориво од авто-цистерна во подземниот резервоар на станицата, горивото не смее да се издава, а просторот околу авто-цистерната и околу окното во кое се сместени приклучоците за полнење на резервоарот мора да биде под постојана контрола и обезбеден од пожар.

4.1.2 Авто-цистерната се спојува на приклучокот на подземниот резервоар со спојници кои мораат да бидат одобрени.

4.1.3 За време на преточувањето на горивото, авто-цистерната мора да биде споена со системот за уземјување на резервоарот.

4.1.4 Подземниот резервоар може да се полни со гориво од постројката за складирање на запаливи течности преку цевоводи, ако станицата се наоѓа во склопот на таа постројка.

4.1.5 За време на преточувањето на горивото, моторот на авто-цистерната мора да биде угаснат, а авто-цистерната закочена со рачна кочница и обезбедена од задвижување со подложки поставени под тркалата.

4.1.6 На просторот околу авто-цистерната и околу окното во кое се сместени приклучоците на подземниот резервоар, за време на преточувањето на горивото, дозволен е пристап само на запослениот персонал.

4.2 Снабдување со гориво на моторно возило

4.2.1 За време на полнењето со гориво на погонскиот резервоар на моторното возило, моторот на возилото мора да биде угаснат а возилото закочено.

4.2.2 Од отворот на погонскиот резервоар на моторното возило што се полни со гориво сите други возила мораат да бидат оддалечени најмалку 1 m

4.2.3 Полнење на погонскиот резервоар на моторното возило со течен нафтен гас е дозволено само ако возилото има одобрени уреди и инсталации за користење на таков гас.

4.2.4 Боцата за течен нафтен гас не може да се употребува како погонски резервоар на моторното возило.

4.2.5 Преточувањето на течен нафтен гас во погонскиот резервоар на моторното возило се врши само од резервоарот.

4.2.6 Преточувањето на течен нафтен гас мора да се врши на отворен простор изложен на природно струење на воздухот.

4.2.7 За полнење на погонскиот резервоар на моторното возило со течен нафтен гас можат да се употребуваат само електрични или рачни пумпи.

4.2.8 Ако при полнењето на погонскиот резервоар на моторното возило горивото се истури, мораат да се избришат сите површини на кои се истурило горивото. Средствата за бришење и чистење се ставаат во посебни, херметички затворени канти, кои не смеат да се транспортираат со други отпадоци.

5. ЗАШТИТА ОД ПОЖАР

5.1. Опремата за заштита од пожар се состои од рачни и превозни апарати за гаснење на пожар.

- 6.2. Покрај секои два автомата за источување мора да се наоѓа по еден рачен апарат за гаснење на пожар капацитет на полнење најмалку 9 kg прав или друго соодветно средство за гаснење на пожар.
- 6.3. Покрај уредите за измена на маслото во моторот и за контрола на притисокот во пневматиците мора да се наоѓа еден рачен апарат за гаснење на пожар капацитет на полнење најмалку 9 kg прав или друго соодветно средство за гаснење на пожар.
- 6.4. Во просторијата за сместување на запослениот персонал и во посебната просторија од точката 3.5.3 на овие прописи мора да се наоѓа најмалку по еден рачен апарат за гаснење на пожар капацитет на полнење најмалку 9 kg прав или друго соодветно средство за гаснење на пожар.
- 6.5. За време на преточувањето на горивото од авто-цистерна во резервоарот, на местото на кое се врши преточувањето мора да се наоѓа, приготвен за евентуална употреба, еден превозен апарат за гаснење на пожар капацитет на полнењето најмалку 50 kg прав или друго соодветно средство за гаснење на пожар.
- 6.6. По исклучок од одредбата на точката 5.5 на овие прописи, на местото на преточувањето на горивото од авто-цистерната во резервоарот наместо превозниот апарат за гаснење на пожар можат да се користат 6 рачни апарати за гаснење на пожар капацитет на полнењето најмалку 9 kg прав или друго соодветно средство за гаснење на пожар, со тоа што со тие апарати да ракуваат најмалку три лица.
- 6.7. Во близина на местата на кои можноста на истурување на запаливите течности на станицата е најголема, се поставуваат сандаци со песок зафатнина најмалку 30 m³.
- 6.8. Опремата за заштита од пожар мора секојдневно визуелно да се контролира.

312.

Врз основа на членот 4 став 2 и членот 41 ст. 1 и 2 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), во согласност со Сојузниот совет за здравство и социјална политика, сојузниот секретар за стопанство пропишува

П Р А В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА КВАЛИТЕТОТ НА МАСТА И МАСЛОТО ОД РАСТИТЕЛНО ПОТЕКЛО, МАРГАРИНОТ, МАЈОНЕЗОТ, ШЕКЕРОТ И ДРУГИТЕ САХАРИДИ, СЛАТКАРСКИТЕ ПРОИЗВОДИ, МЕДОТ, КАКАО-ПРОИЗВОДИТЕ И ПРОИЗВОДИТЕ СЛИЧНИ НА ЧОКОЛАДА

Член 1

Во Правилникот за квалитетот на маста и маслото од растително потекло, маргаринот, мајонезот, шеќерот и другите сахариди, слаткарските производи, медот, какао-производите и производите слични на чоколада („Службен лист на СФРЈ“, бр. 19/63, 2/64 и 1/67) во членот 1 ставот 1 се менува и гласи:

„Со овој правилник се пропишуваат најнужните услови што во поглед на квалитетот мораат да ги исполнуваат масите и маслата од растително потекло, мешаните и емулгираните масти, маргаринот, мајонезот, ремуладата, кремот за салатата, крем салатите со месо, крем салатите со зеленчук, шеќерот и другите сахариди, слаткарските производи, медот, какао-производите и производите слични на чоколада (во понатамошниот текст: прехранбените

продукти), како и најнужните услови за обезбедување и запазување на квалитетот и хигиенската исправност на прехранбените продукти.“

Член 2

Во членот 4 став 2 точката 3 се менува и гласи: „3) датум на производството, освен за шеќерот и другите сахариди и медот, со тоа што датумот на производството да може да биде означен со шест цифри (на пример: 02 06 70);“

Точката 9 се брише.

Досегашната точка 10 станува точка 9.

Ставот 4 се менува и гласи:

„Декларацијата не смее да содржи ознаки (називи, слики, цртежи или слично) кои би можеле да го доведат во заблуда потрошувачот во поглед на составот на прехранбениот продукт и употребените суровини.“

Член 3

По членот 4 се додава нов член 4а, кој гласи: „Од декларираниот нето-тежина на прехранбениот продукт може да се отстапи во случаите предвидени со овој правилник.“

Член 4

Во членот 6 се додава нов став 2, кој гласи:

„Декларацијата од ставот 1 на овој член мора да содржи и податок за бојосувањето и конзервирањето, ако прехранбениот продукт е бојосан односно конзервиран. За прехранбените продукти за кои со овој правилник е определено да мораат да го имаат означен рокот на употребата, декларацијата мора да содржи и податок за датумот на производството и за рокот на употребата на прехранбениот продукт.“

Член 5

Членот 11 се менува и гласи:

„Прехранбените производи мораат да се транспортираат и складираат под услови што обезбедуваат запазување на нивниот квалитет и хигиенската исправност.“

Член 6

Во членот 14 став 1 точката 3 се менува и гласи,

„3) количината на слободните масни киселини, сметано на олеинската киселина, да не е поголема од 0,3 % и точката на топењето да не е повисока од 38°C, освен кај масите за преработка во прехранбената индустрија.“

Ставот 2 се менува и гласи:

„Хидрогенизираните масти на смет да содржат катализатори (никел) во количина поголема од 0,5 микрограми по грам (сметано како елементарен никел).“

По ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Рафинираните масти, масла и маргарин смеат да содржат тешки метали, и тоа: бакар до 0,1 ppm, олово од 0,1 ppm и арсен до 0,1 ppm, а нерафинираните масти и масла — бакар до 0,4 ppm, олово до 0,4 ppm и арсен до 0,4 ppm.“

Член 7

По членот 16 се додава нов член 16а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираниот нето-тежини на одделни оригинални пакувања на маст од растително потекло, и тоа: кај пакување до 250 g — до 2%, над 250 g до 500 g — до 1%, над 500 g до 7 kg — до 0,7% и над 7 kg — до 0,5%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.“

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираниот нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 8

Членот 17 се менува и гласи:

„Маста од растително потекло се пушта во промет под називот: „растителна маст“, а може да носи ознака на употребената суровина и за применетата технолошка постапка.“

Член 9

Во членот 19 точката 3 се менува и гласи:

„3) киселоста на маслото од пржени семки од тикви или од семе од сусам и афион, изразена во проценти на слободни масни киселини, сметано на олеинската киселина, да не е поголема од 4,5%, а на маслиновото масло — од 5,5%.“

Член 10

Членот 20 се менува и гласи:

„Според содржината на слободните масни киселини, нерафинираното маслиново масло се пушта во промет под ознаката: „I квалитет“, „II квалитет“ или „III квалитет“.

Содржината на слободните масни киселини во нерафинираното маслиново масло, сметано на олеинската киселина, не смее да изнесува за I квалитет повеќе од 1,5%, за II квалитет повеќе од 3%, а за III квалитет повеќе од 5,5%.“

Член 11

Членот 21 се менува и гласи:

„Нерафинираното маслиново масло во кое содржината на масните киселини изнесува повеќе од 5,5% и другите нерафинирани масла во кои содржината на слободните масни киселини изнесува повеќе од 4,5%, пред пуштањето во промет мораат да се рафинираат.“

Член 12

Во членот 22 точката 3 се менува и гласи:

„3) количината на слободните масни киселини, сметано на олеинската киселина, да не е поголема од 0,3%.“

Во точката 5 на крајот точката се заменува со точка и записка и по тоа се додава нова точка 6, која гласи:

„6) вкупната количина на водата и на испарливите материји да не е поголема од 0,2%.“

Член 13

Во членот 23 став 2 точ. 4 и 5 се менуваат и гласат:

„4) количината на слободните масни киселини, сметано на олеинската киселина, да не е поголема од 3,5%;

5) да не содржи повеќе од 1,5% неосапунливи состојки ниту повеќе од 0,3% вода и други испарливи материји;“.

Член 14

Во членот 24 став 1 зборовите: „дрвени буриња импрегнирани со водено стакло,“ се бришат.

Член 15

По членот 26 се додаваат девет нови членови и по новиот член 26а нова глава IIа, кои гласат:

„Член 26а

Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на масло од растително потекло, и тоа: за масло во стаклени шишиња — кај пакувања од 0,5 l — до 4% а над 0,5 l до 1 l — до 2,5%, а за масло во шишиња од пластична фолија — кај пакувања од 0,5 l — до 0,5% а над 0,5 l — до 0,4%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.

IIа. Мешани и емулгирани масти

Член 26б

Мешаните масти се производи добиени со мешање на одделни видови растителни масти и масла или со мешање на растителни масти и масла и животински масти.

Член 26в

Мастите што се употребуваат како основни суровини за производство на мешани масти мораат да им одговараат на пропишаните услови.

Член 26г

Во производството на мешани масти можат да се употребат, зависно од намената, поединечно или во комбинација, следните додатоци: емулгатори, зачини, ароми, бои, витамини, шеќер, млеко во прав и аскорбинска киселина.

Во производството на одделни видови мешани масти може да се употреби воздух или некој инертен гас, како средство за постигнување на определена конзистенција.

Член 26д

Емулгирана маст е производ добиен со емулгирање на вода и мешана маст.

Емулгираната маст мора да содржи најмалку 40% маст.

Член 26е

Мешаните масти се пуштаат во промет во картонски кутии, во лимени или челични буриња односно дрвени сандаци кои мораат да бидат однатре обложени со пергаментна хартија, со пергамин-хартија или со фолии од синтетички материјал.

Мешаните масти можат да се пуштаат во промет и во лименки од бел, верниран или алуминиумски лим, како и во обвивки од пергаментна хартија, пергамин-хартија или во фолии од синтетички материјал.

Член 26ж

Декларацијата за мешани масти мора да содржи и податоци за рокот на употребата, за количината на маста и за количината на употребените додатоци.

Член 26з

Мешаните масти се пуштаат во промет под називот што им одговара на нивната намена (маст за изработка на лисно тесто, итн.).

Член 26и

Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на мешани масти и на емулгирани масти, и тоа: за мешаните масти — кај пакувања до 250 g — до 2%, над 250 g до 500 g — до 1%, над 500 g до 7 kg — до 0,7% и над 7 kg — до 0,5%, а за емулгираните масти — кај сите пакувања до 4%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 16

Членот 27 се менува и гласи:

„Маргаринот е производ добиен со емулгирање на маст и масло од растително или животинско потекло, кој според конзистенцијата е сличен на путерот.

Во производството на маргарин можат да се употребат емулгатори, млеко, сорбинска киселина до 0,12% односно соодветна количина на нејзина сол, ароми, бои и витамини.“

Член 17

Во членот 28 точката 3 се менува и гласи:

„3) киселоста изразена во проценти на слободни масни киселини да не е поголема од 1,5%;“.

Член 18

Во членот 33 ставот 2 се менува и гласи:

„Називот: „маргарин“ во декларацијата за пакување над 50 kg мора да биде отпечатен со букви кои не смеат да бидат пократки од 7 mm ниту потесни од 2 mm.“

Член 19

По членот 33 се додава нов член 33а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на маргарин, и тоа: кај пакувања до 125 g — до 3%, над 125 g до 250 g — до 2% и над 250 g — до 1,5%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 20

Називот на главата IV и членот 35 се менуваат и гласат:

„IV. Мајонез и производи слични на мајонез

Член 35

Мајонез е производ добиен од јастиво рафинирано растително масло и од жолтоци од кокошкини јајца и од додатоци на: оцет или лимонска киселина, сахариди, кујнска сол, зачини и синап.

Во производството на мајонез може да се употреби сорбинска киселина до 0,12% односно соодветна количина нејзина сол.

Мајонезот мора да содржи најмалку 75% маст (масло).

На мајонезот можат да му се додадат и дозволените средства за стабилизација.“

Член 21

По членот 37 се додаваат шест нови членови, кои гласат:

„Член 37а

Мајонезот на кој му се додадени зачини, се пушта во промет под називот: „Мајонез со зачини“ или „Ремулада“.

Член 37б

Крем за салата е производ кој се состои од јастиво масло од растително потекло, од жолтоци од кокошкини јајца и од млечни или растителни белтачини,

Кремот за салата, покрај состојките од ставот 1 на овој член, може да содржи и кујнска сол, сахариди, оцет или лимонска киселина, зачини и средства за стабилизација.

Во производството на крем за салата може да се употреби сорбинска киселина до 0,12% или соодветна количина нејзина сол.

Кремот за салата мора да содржи најмалку 50% маст.

Член 37в

Крем салата со месо е производ добиен од крем за салата и од термички обработено говедско, телешко или свинско месо кое е наполно очистено од тетиви, масно ткиво, крвни жили и лимфни јазли, и иситнети кисели краставици и зачини.

Крем салата со месо мора да содржи најмалку: 40% крем за салата, 25% месо и 25% кисели краставици.

На крем салата со месо може да ѝ се додаде скроб или млечна белтачина до 2%, сметано на месото.

Член 37г

Крем салата со зеленчук е производ добиен од крем за салата и зеленчук, со додаток на зачини.

Крем салата со зеленчук мора да содржи најмалку 40% крем за салата, а може да содржи најмногу 60% зеленчук и зачини.

Член 37д

Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделните оригинални пакувања на мајонез, и тоа: кај пакувања до 50 g — до 2% а над 50 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.

Член 37и

Декларацијата за производите слични на мајонез мора да содржи и податок за рокот на употребата.“

Член 22

Во членот 43 по ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:

„Во производството на мелен шеќер може да се употреби дозволено средство за спречување на згрутчување до 1,5%.“

Член 23

Во членот 54 став 2 зборот: „(декстроза)“ се заменува со зборовите: „(декстроза, глукоза)“.

Член 24

Во членот 56 став 1 зборот: „(декстроза)“ се заменува со зборовите: „декстроза, глукоза“.

Член 25

Во членот 68д став 1 во третата реченица зборот: „марципан-производот“ се заменува со зборот: „марципан-масата“.

Член 26

Членот 68г се менува и гласи:

„Персипан-производи се производи добиени од персипан-маса. Персипан-масата се изработува од јатки на голушки од кајсии, сливи, горчлив бадем, праски, вишни или преши од кои е претежно отстранет амигдалиот, со додаток на шеќер, а може да се додаде и скробен сируп до 3,5%.

Количината на заостанатиот амигдамин во третираниите јатки на голушки од овошје не смее да изнесува

повеќе од 0,17%, сметано на сува материја, што одговара на 10 mg% ензиматски ослободена цијановодородна киселина.

Количината на амигдалинот во готовите персипан-производи не смее да преминува 0,09% односно 5 mg% ензиматски ослободена цијановодородна киселина.“

Член 27

Во членот 68е се додава нов став 2, кој гласи:

„Бадем-нугат-производи се производи добиени од бадем-нугатмаса. Бадем-нугат-масата се изработува од бадем со додаток на шеќер, а можат да се додадат и какао-состојки и лешници. Во поглед на содржината на маслото и процентот на водата за овие производи важи одредбата на ставот 1 од овој член.“

Член 28

Во членот 70 се додава нов став 2, кој гласи:

„Во производството на гумени бонбони, марципан-производи, персипан-производи, пенливи производи, овошни и други маси за полнење на крем-чоколади може да се употреби до 0,15% сорбинска киселина односно соодветна количина нејзина сол, глицерин и сорбитол.“

Член 29

По членот 70 се додава нов член 70а, кој гласи:

Се дозволува отстапување од декларираниите нето-тежини на одделни оригинални пакувања на бонбоните од членот 58 на овој правилник, и тоа: кај пакувања до 100 g — до 5% а преку 100 g до 500 g — до 4%, со тоа просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 30

Во членот 82 точката 3 се менува и гласи:

„3) вкупната киселост пресметана на 100 g да не смее да му биде поголема од 4 милилитри од еден нормален натриум-хидроксид (NaOH);“.

Член 31

Во членот 87 став 1 зборовите: „и реонот во кој е произведен медот“ се бришат.

Член 32

Во членот 92 став 1 точка 3 процентот: „4%“ се заменува со процентот: „3%“.

Член 33

Членот 93 се менува и гласи:

„На какао-производи можат да се додадат емулгатори во вкупна количина до 0,3%. Употребата на емулгатори не мора да се декларира.“

Какао-производите не смеат да содржат минерални масла, ниту тие масла можат да се употребат при производството на какао-производи.“

Член 34

Во членот 101 став 1 точката 1 се менува и гласи:

„1) да содржи најмалку 17,5% какао-масти, сметано на сува материја;“.

Член 35

По членот 103 се додава нов член 103а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираниите нето-тежини на одделни оригинални пакувања на

какао-прав, и тоа: кај пакувања до 50 g — до 8%, кај пакувања над 50 g до 100 g — до 5%, кај пакувања над 100 g до 1.000 g — до 3% и кај пакувања над 1.000 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.“

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 36

Во членот 110 став 1 на крајот на текстот се брише точката и се додаваат зборовите: „и кокосово брашно од кое не смее да има помалку од 8%.“

Член 37

Во членот 113 став 3 на крајот на текстот точката се заменува со запирка и се додаваат зборовите: „со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.“

По ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:

„Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Досегашниот став 4 станува став 5.

Член 38

Во членот 116 став 1 зборот: „чоколада“ се заменува со зборовите: „чоколада односно чоколаден десерт“.

Член 39

Во членот 117 став 2 на крајот на текстот точката се заменува со запирка и се додаваат зборовите: „со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.“

По ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Досегашниот став 3 станува став 4.

Член 40

Во членот 119 став 3 на крајот на текстот точката се заменува со запирка и се додаваат зборовите: „со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.“

По ставот 3 се додава нов став 4, кој гласи:

„Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што е утврдена кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 41

Во членот 120а став 1 по зборот: „изнесува“ се додава зборот: „најмалку“.

Член 42

Одредбата на членот 6 став 2 од Правилникот за квалитетот на маста и маслото од растително потекло, маргаринот, мајонезот, шеќерот и другите сахари, слаткарските производи, медот, какао-производите и производите слични на чоколада не се однесува на прехранбените продукти и амбалажите што се наоѓаат на залихи кај стопанските

организации на денот на влегувањето во сила на овој правилник.

Член 43

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 5782/1

20 мај 1971 година

Белград

Сојузен секретар
за стопанство,

д-р **Боривоје Јелиќ**, с. р.

313.

Врз основа на членот 4 став 2 и членот 41 ст. 1 и 2, во врска со членот 37 став 2 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), во согласност со Сојузниот совет за здравство и социјална политика, сојузниот секретар за стопанство пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА КВАЛИТЕТОТ НА КАФЕТО И СУРОГАТИТЕ НА КАФЕ, ЧАЈОТ, ЗАЧИНИТЕ, КОНЦЕНТРАТИТЕ ЗА СУПА, ПЕКАРСКИОТ КВАСЕЦ, ПРАШОКОТ ЗА ПЕЧИВО, ПРАШОКОТ ЗА ПУДИНГ, ДИЕТЕТСКИТЕ ПРОИЗВОДИ И АДИТИВИТЕ

Член 1

Во Правилникот за квалитетот на кафето и сурогатите на кафе, чајот, зачините, концентратите за супа, пекарскиот квасец, прашокот за печиво, прашокот за пудинг, диететските производи и адитивите („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/63, 2/64, 25/65, 50/66, 10/67, 54/67, 15/68 и 53/69) во членот 4 став 2 точката 3 се менува и гласи:

„3) датумот на производството, ако е тоа за прехранбениот продукт определено со овој правилник, со тоа што датумот на производството да може да биде означен со шест цифри (на пример: „02 06 70);“

Во точката 8 по зборовите: „со овој правилник“ текстот до крајот се брише.

Точката 9 се брише

Досегашната точка 10 станува точка 9.

Ставот 4 се менува и гласи:

„Декларацијата не смее да содржи ознаки (назици, слики, цртежи или слично) кои би можеле да го доведат во заблуда потрошувачот во поглед на составот на прехранбениот продукт и употребените суровини.“

Член 2

По членот 4 се додава нов член 4а, кој гласи: „Од декларацијата нето-тежина на прехранбениот продукт може да се отстапи во случаите предвидени со овој правилник.“

Член 3

Во членот 6 се додава нов став 2, кој гласи: „Декларацијата од ставот 1 на овој член мора да содржи и податоци за бојосувањето и конзервирањето, ако прехранбениот продукт е бојосан односно конзервиран. За прехранбениот продукт за кои со овој правилник е определено да мораат да го имаат означено рокот на употребата, декларацијата мора да содржи и податок за датумот на производството и за рокот на употребата на прехранбениот продукт.“

Член 4

Членот 11 се менува и гласи:

„Прехранбените продукти мораат да се транспортираат и да се складираат под условите што обезбедуваат запазување на нивниот квалитет и хигиенската исправност.“

Член 5

По членот 19 се додава нов член 19а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларацијата нето-тежини на одделни оригинални пакувања на сурово кафе, и тоа: кај пакувања до 100 g — до 2,5%, над 100 g до 250 g — до 2% и над 250 g до 500 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларацијата нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 6

По членот 22 се додава нов член 22а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларацијата нето-тежини на оделните оригинални пакувања на пржено кафе и пржено мелено кафе, и тоа: кај пакувања до 100 g — до 2,5%, над 100 g до 250 g — до 2% и над 250 g до 500 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларацијата нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 7

Во членот 25 ставот 2 се менува и гласи:

„Мешаница на кафе носи назив според оној вид кафе што е процентуално најмногу застапен во мешаницата, со тоа што тој процент да не може да биде под една третина.“

Во ставот 5 во втората реченица по зборот: „биде“ се додава зборот: „приближно“.

Член 8

По членот 25 се додава нов член 25а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларацијата нето-тежини на одделни оригинални пакувања на мешаници на пржени кафиња и мешаници на пржени мелени кафиња, како и на нивни екстракти, и тоа: кај пакувања до 100 g — до 2,5%, над 100 g до 250 g — до 2% и над 250 g до 500 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларацијата нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 9

По членот 34 се додава нов член 34а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларацијата нето-тежини на одделните оригинални пакувања на сурогати на кафе и екстракти на сурогати на кафе, и тоа: кај пакувања до 100 g — до 2,5% над 100 g до 250 g — до 2% и над 250 g до 500 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку

десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 10

Во членот 42 став 3 првата реченица се брише.

Член 11

По членот 42 се додава нов член 42а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на сите видови чаеви, и тоа: кај пакувања до 3 g — до 15%, над 3 g до 25 g — до 7% и над 25 g до 50 g — до 3%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 12

Во називот на главата IV зборот: „Ароми“ и за-пирката пред тој збор се бришат.

Член 13

Во членот 48 став 1 во табелата, во рубриците: „Пипер бел“ и „Пипер црн“, во колоната 4 процен-тот: „1,5“ и „2,0“ се бришат.

Во ставот 2 точката 7 се менува и гласи:

„7) црн пипер не смее да содржи повеќе од 6% пепел, 15% сурови влакна и 2% туѓи органски при-меси;“.

По точката 7 се додава нова точка 8, која гласи:

„8) пипер бел не смее да содржи повеќе од 4% пепел, 6% сурови влакна и 2% туѓи органски при-меси.“

Член 14

По членот 53 се додаваат два нови члена кои гласат:

„Член 53а

Се дозволува отстапување од декларираните не-то-тежини на одделни оригинални пакувања на за-чини во зрно, зачини во лист и мелени зачини во прав, и тоа: кај пакувања до 10 g — до 10%, над 10 g до 25 g — до 5%, над 25 g до 50 g — до 3% и над 50 g до 100 g — до 2%, со тоа што просечната не-то-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во граници-те на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните па-кувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.

Член 53б

Се дозволува отстапување од декларираните не-то-тежини на одделни оригинални пакувања на ва-нилин-шекер и на ванила-шекер, и тоа: кај паку-вања до 10 g — до 5% и над 10 g до 25 g — до 3%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните па-кувања што се утврдува кај производителот мора

да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 15

По членот 56 се додава нов член 56а, кој гласи:

„Во производството на прехранбени продукти за подобрување и зајакнување на вкусот можат да се употребат рибонуклеотиди (динатриум инозинат, динатриум гуанилат) во количина до 0,05%, сметано на готово јадење, со тоа што мораат да бидат хеми-ски чисти и без туѓи примеси.“

Член 16

Одделот „4. Ароми“ и чл. 57, 58, 59 и 60 се бри-шат.

Досегашните оддели 5 и 6 стануваат оддели 4 и 5.

Член 17

По членот 76 се додава нов член 76а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на концентрати за супа во брикети до 30 g — до 4%, на концентрати за супа со додатоци до 100 g — до 5% и на додатоци на јадења до 100 g — до 3%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните па-кувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 18

По членот 81 се додава нов член 81а, кој гласи:

„Прашокот за печиво смее да содржи најмногу 3% стабилизатори (разредувачи).

Прашокот за печиво со ванилин мора да содр-жи најмалку 1% ванилин односно количина на етил-ванилин што му одговара на ванилиноот.

Пакување од половина килограм брашно мора да содржи нето-количина од 12 до 18 g прашок за печиво, а пакување од еден килограм брашно — од 24 до 36 g прашок за печиво.“

Член 19

По членот 83 се додава нов член 83а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на оделни оригинални пакувања на прашок за печиво, сода бикарбона и органски ки-селини во прав, и тоа кај пакувања до 10 g — до 10%, над 10 g до 25 g — до 5% и над 25 g до 50 g — до 3%, со тоа што просечната нето-тежина на најмал-ку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните па-кувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 20

Во членот 86 зборовите: „алгинат или агар-агар“ се заменуваат со зборовите: „алгинат, агар-агар или караген“.

Член 21

Во членот 88 ставот 4 се брише.

Член 22

По членот 88 се додава нов член 88а, кој гласи: „Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на

прашок за пудинг и инстант-пудинг, и тоа: кај пакувања до 50 g — до 3% и над 50 g до 100 g — до 1%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 23

Членот 100 се менува и гласи:

„Адитиви се средства што се додаваат на прехранбените производи заради продолжување на нивното траење односно одржување и подобрување на биолошката вредност, подобар изглед, вкус и мризба и полесна технолошка постапка при производството и употребата.

Како адитиви, во смисла на овој правилник, се сметаат средствата за конзервирање, антиоксидансите, синергистите, боите за бојосување на прехранбени производи, вештачките средства за засладување, аромите, емулгаторите, биолошки активните супстанции и средствата за врзување и згуснување, како и средствата за спречување на згрутчување.“

Член 24

Во членот 101 точката 5 се брише.

Во досегашната точка 6, која станува точка 5, зборовите: „преработката и чувањето“ се заменуваат со зборовите: „преработката, употребата и чувањето“.

Во досегашната точка 7, која станува точка 6, по зборот: „количина“ текстот до крајот на одредбата се брише.

Досегашната точка 8, која станува точка 7, се менува и гласи:

„7) да не е штетен по здравјето;“.

Во досегашната точка 9, која станува точка 8, зборот: „нечистотии“ се заменува со зборот: „примеси“.

По точката 8 се додава нова точка 9, која гласи:

„9) ако е неговата употреба технолошки оправдана.“

Член 25

Членот 102 се брише.

Член 26

По членот 106 се додава нов член 106а, кој гласи:

„Се дозволува отстапување од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на конзерванси, и тоа: кај пакувања до 10 g — до 10%, над 10 g до 25 g — до 5% и над 25 g до 50 g — до 3%, со тоа што просечната нето-тежина на најмалку десет издвоени и измерени поединечни пакувања да мора да биде во границите на тие отстапувања.

Просечната нето-тежина на оригиналните пакувања што се утврдува кај производителот мора да ѝ одговара на декларираната нето-тежина на поединечните пакувања.“

Член 27

Во членот 107 ставот 3 се брише.

Член 28

Во членот 108 по ставот 2 се додава нов став 3, кој гласи:

„Се дозволува употреба на смески на антиоксидансите од ставот 1 на овој член, со тоа што вкупната количина на антиоксидансите во смеската да не преминува 0,02%.“

Член 29

Членот 109 се менува и гласи:

„Антиоксидансите мораат да се растворуваат во маст и масло.“

Член 30

Во членот 111 по зборовите: „или аскорбинска киселина“ точката се заменува со запирка и се додаваат зборовите: „како и нивните калиумови и натриумови соли.“

Член 31

Во членот 114 став 1 во табелата под рубриката „Карамел“ се додава нов текст, кој гласи:

„Бетанин	црвен	—	—
Концентрат на сок од цвекло	виолетов	—	—
Концентрат на сок од црн колундер	сино-виолетов	—	—
Концентрат на сок од црно грозје	виолетово-црвен	—	—
Концентрат на сок од боровинка	син	—	—
Концентрат на екстракт од троп на боровинка	син	—	—
Концентрат на екстракт од троп на црно грозје	виолетово-црвен	—	—
Концентрат на екстракт од троп на црна рибизла	темно-црвен	—	—

Член 32

По членот 117 се додава нов член 117а, кој гласи:

„Во поглед на отстапувањата од декларираните нето-тежини на одделни оригинални пакувања на бои во прав важи одредбата на членот 106а од овој правилник.“

Член 33

По членот 122 се додава нов оддел 4 со четири нови члена, кои гласат:

„4. Ароми

Член 122а

Ароми (природни и вештачки) можат да се употребат за подобрување на миризбата и вкусот на прехранбените продукти и пијалоките само кога е со прописи дозволена ароматизација.

Член 122б

Природните ароми се концентрати на материји што даваат миризба и вкус, а се добиени со соодветна постапка исклучително од природни нештетни сировини. Другите ароми се сметаат за вештачки.

За производство на вештачка арома производителските стопански организации се должни да донесат производителска спецификација.

Се дозволува производство на смеска на природни и вештачки ароми со тоа што производителите за тоа производство да бидат должни да донесат производителска спецификација. Смеска на природна и вештачка арома се декларира како вештачка арома.

Член 122в

Во производството на природни и вештачки ароми забранета е употребата на:

- 1) агаринска киселина (Agaricin);
- 2) нитробензол;
- 3) *Stipites dulcamarae*;
- 4) *Herbarpulegil*;
- 5) *Lignum quassiae*;
- 6) *Cortex quillaiiae*;
- 7) *Herba tanacetii*;
- 8) *Herba rutae*;
- 9) *Lignum sassafras*;
- 10) *Rhizoma polypodii*;
- 11) *Oleum butulae ampyreumaticum*;
- 12) *Oleum amygdalae amarae*, што содржи слободна или врзана цијановодородна киселина;
- 13) *Oleum juniperi ampyreumaticum*.

Член 122г

Аромата можат да се пуштаат во промет само во оригинално пакување.

Декларацијата за аромата мора да содржи и ознака: „природна арома“ односно „вештачка арома“.

Досегашните оддели 4 и 5 стануваат оддели 5 и 6.

Член 34

Членот 124 се менува и гласи:

„Емулгатори, во смисла на овој правилник, се материи кои во технолошката постапка на производството на прехранбени производи овозможуваат хомогено мешање (емулгирање) на маст (масло) во вода или на вода во маст (масло) односно хомогено мешање на други состојки на прехранбени производи.“

Член 35

По членот 124 се додаваат пет нови членови и по новиот член 124б нов оддел 7, кои гласат:

„Член 124а

Како емулгатори можат да се употребат:

- 1) лецитини;
- 2) полифосфати;
- 3) моно- и диглицериди:
 - масни киселини,
 - мешаници на масни киселини,
 - мешаници на масни киселини и на една од органските киселини (на пример: оцетна, млечна, лимонска, диацетил винска или хидроксистеаринска киселина);
 - 4) парцијални естри на полиалкохоли, и тоа:
 - со масна киселина,
 - со димеризирани масни киселини од растителни масла (на пример, од соино масло),
 - со интерестерифицирани масни киселини на *castor* масло;
 - 5) триглицериди, и тоа:
 - мешаници на масна киселина и оцетна киселина,
 - мешаници на масна киселина и млечна киселина,
 - мешаници на масна киселина и фосфорна киселина,
 - мешаници на масна киселина и диацетил на винска киселина;
 - 6) естри на масни киселини со сахариди.

Член 124б

Фосфати, полифосфати и нивни мешаници, како и натриум-казеинат или соодветни препарати врз база на казеин, можат да се додаваат само на оние прехранбени производи за кои е тоа предвидено со посебни прописи за здравствената исправност на прехранбените производи.

Фосфати, полифосфати и нивни мешаници што се користат во производството на определени прехранбени производи мораат да ги исполнуваат следните услови:

- 1) рН на 1%-тниот воден раствор да не смее да биде поголем од 9;
- 2) да содржат арсен најмногу 5 mg/kg;
- 3) да содржат флуор најмногу 30 mg/kg;
- 4) да содржат олово најмногу 10 mg/kg;
- 5) да содржат бариум најмногу 20 mg/kg;

6) да содржат вкупни тешки метали најмногу 40 mg/kg.

Натриумказеинатот или соодветните препарати врз база на казеин што се користат во производството на определени прехранбени производи мораат да ги исполнуваат следните услови:

- 1) рН на 1%-тниот воден раствор да не смее да биде поголем од 7⁰/₁₀;
- 2) да содржат белтацини најмалку 83%, сметано според формулата, која гласи: азот x 6,32;
- 3) да содржат масти најмногу 0,5%;
- 4) да содржат шеќер (лактоза) најмногу 0,5%;
- 5) да содржат минерални материи најмногу 8%;
- 6) да содржат влага најмногу 10%;
- 7) да не содржат слободни алкалии.“

7. Средства за врзување и згуснување и средства за спречување на згрутчување

Член 124в

Средствата за врзување и згуснување, во смисла на овој правилник, се материи кои служат за стабилизација на емулзија и за згуснување за прехранбениот производ трајно да го задржи соодветниот изглед.

Член 124г

Како средства за врзување и згуснување можат да се користат: желатин, агар-агар, пектин, алгинати, карагенан, карагенати, гуар-смола, брашно од јатка на рогачки, гуми-арабика, карају смоли, трагакант-смола, деривати на целулоза, натриум-казеинат, скроб, јајца и препарати врз база на соја.

Член 124д

Како средство за спречување на згрутчување, во смисла на овој правилник, се смета дехидрираниот силициум-диоксид.“

Член 36

Одредбата на членот 6 став 2 од Правилникот за квалитетот на кафето и сурогатите на кафе, чајот, зачините, концентратите за супа, пекарскиот квасец, прашокот за печиво, прашокот за пудинг, диететските производи и адитивите не се однесува на прехранбените производи и амбалажите што се наоѓаат на залихи кај стопанските организации на денот на влегувањето во сила на овој правилник.

Член 37

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 5781/1

20 мај 1971 година
Белград

Сојузен секретар
за стопанство,

д-р Боривоје Јелиќ, с. р.

314.

Врз основа на точката 1 од Одлуката за определување на стоките за кои стоконите контингенти и девизните контингенти за 1971 година ги утврдува Сојузниот секретаријат за надворешна трговија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 57/70), на предлог од Сојузниот секретаријат за стопанство, а по претходно прибавеното мислење од Сојузната стопанска комора, сојузниот секретар за надворешна трговија издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА И ДОПОЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА УТВРДУВАЊЕ НА СТОКОВНИТЕ КОНТИНГЕНТИ И ДЕВИЗНИТЕ КОНТИНГЕНТИ ЗА УВОЗ НА СТОКИ ВО 1971 ГОДИНА

1. Во Наредбата за утврдување на стоконите контингенти и девизните контингенти за увоз на

стоки во 1971 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/71, 15/71 и 20/71) во точката 2 под 2 Стоки за широка потрошувачка, по редниот број 34 се додаваат два нови редни броја, кои гласат:

„Реден број“	Тарифен број од Царинската тарифа	Наименување	Количина односно вредност
35	04.01/1	Млеко	18.000 тони
36	10.01/16-2	Пченица	300.000 тони“.

2. Во точката 5 зборовите: „33 и 34“ се заменуваат со зборовите: „33, 34, 35 и 36“.

3. Оваа наредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

П. бр. 10014
15 јуни 1971 година
Белград

Сојузен секретар
за надворешна трговија,
Мухамед Хаџиќ, с. р.

315.

Врз основа на членот 69 од Законот за измени и дополненија на Законот за прометот на стоки и услуги со странство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 28/66), сојузниот секретар за надворешна трговија издава

НАРЕДБА

ЗА ПРЕСТАНОК НА ВАЖЕЊЕТО НА НАРЕДБАТА ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ЗА ДОГОВАРАЊЕ И ИЗВРШУВАЊЕ РАБОТИ НА УВОЗОТ НА ЦЕМЕНТ

1. Наредбата за определување на стопанските организации за договарање и извршување работи на увозот на цемент („Службен лист на СФРЈ“, бр. 8/66) престанува да важи.

2. Оваа наредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

П. бр. 10013
15 јуни 1971 година
Белград

Сојузен секретар
за надворешна трговија,
Мухамед Хаџиќ, с. р.

316.

Врз основа на членот 38 точка 4 и членот 118 став 5 од Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/65, 57/65, 29/66, 52/66, 12/67, 54/67 и 15/71), Собранието на Југословенската заедница на социјалното осигурување донесува

ОДЛУКА

ЗА КОРИСТЕЊЕТО И ОСТВАРУВАЊЕТО НА ПРАВАТА ОД ПЕНЗИСКОТО, ИНВАЛИДСКОТО И ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ ПО ПРОМЕНАТА НА ЖИВЕАЛИШТЕТО НА УЖИВАТЕЛИТЕ НА ПЕНЗИЈА ОДНОСНО ИНВАЛИДНИНА

1. Со оваа одлука се регулираат прашањата во врска со користењето и остварувањето на правата од пензиското, инвалидското и здравственото осигурување по промената на живеалиштето на уживателите на пензија односно инвалиднина.

2. Ако уживателот на пензија односно инвалиднина по остварувањето на правото на пензија односно инвалиднина го промени живеалиштето, исплатата на пензијата односно инвалиднината ја врши и понатаму органот односно службата што го донесла решението за признавање на правото на пензија односно инвалиднина односно на чие подрачје уживателот на пензијата односно инвалиднината имал живеалиште на 31 декември 1962 година — член 189 од Основниот закон за организацијата и финансирањето на социјалното осигурување (во понатамошниот текст: матичниот орган).

Матичниот орган ги донесува и сите решенија за понатамошните права на уживателите на пензија односно инвалиднина по барањата на уживателите на пензија односно инвалиднина, како и по службена должност, а во врска со правото на пензија односно инвалиднина и со обемот и користењето на тоа право.

3. Кога ќе го прими известувањето за промената на живеалиштето на уживателот на пензија односно инвалиднина, матичниот орган веднаш ја известува за тоа заедницата на пензиското и инвалидското осигурување (комуналниот завод односно службата) на чие подрачје осигуреникот се преселил и истовремено ѝ ги доставува сите податоци потребни за регулирање на здравствената заштита.

Матичниот орган е должен редовно да ја известува заедницата на пензиското и инвалидското осигурување (заводот односно службата) на чие подрачје уживателот на пензија односно инвалиднина има живеалиште и за сите промени што се од влијание врз користењето на здравствената заштита (на пример: намалување на бројот на членовите на семејството и др.).

4. Пресметувањето на придонесот за здравствено осигурување на уживателите на пензија односно инвалиднина по промената на живеалиштето го врши органот од точката 2 на оваа одлука врз товар на фондот на пензиското и инвалидското осигурување на оваа републичка односно покраинска заедница на пензиското и инвалидското осигурување врз чиј товар признаеното право се извршува.

Придонесот за здравственото осигурување на уживателите на пензија односно инвалиднина се плаќа по стапка односно во паушален износ кој е утврден за подрачјето на заедницата на здравственото осигурување на кое уживателот на пензија односно инвалиднина има ново живеалиште.

5. Уживателот на пензија односно инвалиднина, како и членовите на неговото семејство, го остваруваат правото од здравственото осигурување според прописите што важат за осигурениците на заедницата на здравственото осигурување на чие подрачје се наоѓа нивното ново живеалиште.

6. Уживателот на пензија односно инвалиднина е должен да го извести матичниот орган за промената на живеалиштето и за новата адреса, како и за сите други промени (стапување во работен однос, намалување бројот на членовите на семејството и др.) кои влијаат врз правото на пензија односно инвалиднина или врз обемот и користењето на тоа право.

7. Во сите случаи на промена на живеалиштето настанати пред почетокот на применувањето на оваа одлука а по 31 декември 1962 година, во кои исплатата ја вршеле заводите надлежни според новото живеалиште, тие заводи односно органи се должни веднаш, а најдоцна во рок од еден месец од денот на влегувањето во сила на оваа одлука, да ги вратат ликвидационите листови, како и сите други списи и документација, на надлежниот републички односно покраински завод или на надлежната заедница на пензиското и инвалидското осигурување, која ќе врши понатамошна исплата на пензијата односно инвалиднината или ќе организира исплата преку заводот односно службата што го донесла решението.

8. Рефундацијата на исплатите извршени според местото на живеалиштето на уживателот на пензијата односно инвалиднина за периодот пред отстапувањето исплатата на матичниот орган, ќе се изврши на тој начин што заводот надлежен според новото живеалиште за секоја заедница на пензиското и инвалидското осигурување ќе направи пресметка со рекапитулација на сите извршени исплати, а во рамките на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување — за секој матичен орган, со податоците за уживателите на пензија односно инвалиднина и за височината на извршените исплати односно на придонесите во тој пресметковен период. Таа пресметка органот надлежен според новото живеалиште ѝ ја доставува на својата заедница на пензиското и инвалидското осигурување.

По приемот на пресметката од ставот 1 на оваа точка заедницата на пензиското и инвалидското осигурување ќе направи веднаш збирни пресметки за другите заедници на пензиското и инвалидското осигурување и ќе побара од нив рефундација на извршените исплати, како и пресметка на износите на надоместоците на трошоците на работењето во височина што односната заедница му ја плаќа на надлежниот комунален завод за своите уживатели на пензија односно инвалиднина.

Заедницата на пензиското и инвалидското осигурување по приемот на пресметката ќе изврши без одлагање рефундација на извршените исплати и надоместоци на трошоците на работењето.

Заедниците на пензиското и инвалидското осигурување можат да се спогодат за потребата и за начинот на увидот во правилноста на извршените исплати.

Ако се утврди неправилност во извршената исплата, органот надлежен според новото живеалиште ќе ги изврши според документацијата потребните исправки во пресметката.

9. Матичниот орган при преземањето на исплатата на пензијата односно инвалиднината (точка 8) е должен да утврди дали се правилно извршени валоризациите на пензиите односно инвалиднините во изминатиот период и до колку утврди дека не се правилно вршени, ќе изврши повторно усогласување на пензиите односно инвалиднините почнувајќи од 1 август 1965 година па натаму, зависно од денот кога пензијата односно инвалиднината е остварена.

10. Со денот на влегувањето во сила на оваа одлука престанува да важи Одлуката за користење и остварување на правата од социјалното осигурување и за регулирање на меѓусебните односи на заводите за социјално осигурување по промената на живеалиштето на уживателите на пензија односно инвалиднина („Службен лист на СФРЈ“, бр. 11/66).

11. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

СК бр. 27

9 јуни 1971 година

Белград

Собрание на Југословенската заедница на социјалното осигурување

Претседател,
Игнац Нагоде, с. р.

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНА НА УСТАВНОСТА И ЗАКОНИТОСТА НА ОДРЕДБАТА ПОД РЕД. БРОЈ 12 НА ОДДЕЛОТ „СТАТИСТИКА НА СТОПАНСКИТЕ БИЛАНСИ“ НА ПЛАНОТ НА СТАТИСТИЧКИТЕ ИСТРАЖУВАЊА ЗА 1968 ГОДИНА КОЈ Е СОСТАВЕН ДЕЛ НА ОДЛУКАТА НА СОЈУЗНАТА СКУПШТИНА ЗА ДОНЕСУВАЊЕ ПЛАН НА СТАТИСТИЧКИТЕ ИСТРАЖУВАЊА ЗА 1968 ГОДИНА, И НА РЕШЕНИЕТО НА СОЈУЗНИОТ ЗАВОД ЗА СТАТИСТИКА ЗА СОБИРАЊЕ ПОДАТОЦИ ЗА ОБВРЗНИЦИТЕ НА ПРИДОНЕСОТ ОД ВКУПНИОТ ПРИХОД НА ГРАЃАНИТЕ ЗА 1968 ГОДИНА

I. Уставниот суд на СР Словенија поднесе барање за поведување постапка за оцена на уставноста и законитоста на одредбата под ред. број 12 на одделот „Статистика на стопанските биланси“ на Планот на статистичките истражувања за 1968 година кој е составен дел на Одлуката за донесување План на статистичките истражувања за 1968 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 6/68) и на Решението на Сојузниот завод за статистика за собирање податоци за обврзниците на придонесот од вкупниот приход на граѓаните за 1968 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 55/68). Уставниот суд на СР Словенија смета дека со Одлуката се повредени членот 147 став 1 и членот 148 став 3 од Уставот и членот 18 од Основниот закон за статистиката, бидејќи во Одлуката не е определена содржината на статистичките истражувања, а со Решението се повредени членот 84 став 2, членот 153 и членот 235 став 1 од Уставот и членот 12 од Основниот закон за статистиката, бидејќи генералниот директор на Сојузниот завод за статистика не бил овластен да донесе такво решение.

Законодавно-правната комисија на Сојузната скупштина, во својот одговор на предлогот се има согласено со становиштето на Уставниот суд на СР Словенија за недостатоците на Одлуката во поглед определувањето на содржината на статистичкото истражување и за непостоењето на законско овластување на генералниот директор на Сојузниот завод за статистика да ја определи со свое решение содржината на статистичките истражувања. Генералниот директор на Сојузниот завод за статистика, меѓутоа, во својот одговор на предлогот на Уставниот суд на СР Словенија, изнесе дека бил не само овластен туку и должен врз основа на членот 12 од Основниот закон за статистиката да донесе решение со кое поблиску се утврдуваат елементите на новото статистичко истражување, па дека поради тоа не е основан наводот на Уставниот суд на СР Словенија кој се однесува на неуставноста и незаконитоста на наведеното решение.

II. Во текот на претходната постапка и на јавната расправа Уставниот суд на Југославија утврди дека одредбата под ред. број 12 на одделот „Статистика на стопанските биланси“ на Планот предвидува спроведување анкета за актуелните општествено-економски проблеми, но не ја определува содржината на истражувањето, туку предвидува дека тоа дополнително ќе се утврди во договор со заинтересираните органи и организации.

Исто така Уставниот суд на Југославија утврди дека врз основа не нецелосната одредба на наведениот пропис на Сојузната скупштина генералниот директор на Сојузниот завод за статистика го донесол решението со кое ја утврдил содржината на истражувањето, кругот на обврзниците за давање податоци и органите што ќе ја спроведат постапката на собирањето на податоците.

III. Уставниот суд на Југославија смета дека одредбата под ред. број 12 на одделот „Статистика на стопанските биланси“ на Планот на статистич-

ките истражување за 1968 година не била согласна со чл. 17 и 18 од Основниот закон за статистиката бидејќи Сојузната скупштина, согласно со тие законски одредби, била должна да ја определи содржината на истражувањето. Не е исклучено Сојузната скупштина некои елементи, кои се однесуваат до содржината на истражувањето, да им доверат на заинтересираните органи и организации, но е должна барем во основа да ја утврди содржината на истражувањето. Без тоа Планот не само да не е прецизен туку не содржи еден од суштествените елементи кој е претпоставка за секое статистичко истражување. Оставајќи го нерешено прашањето на содржината на истражувањето постоела можност во рамките на анкетата за актуелните општествено-економски проблеми да се собираат и анализираат мошне различни и наполно неопределени податоци.

Ваквиот недостаток на Одлуката на Сојузната скупштина довел и до незаконитото решение на генералниот директор на Сојузниот завод за статистика. Бидејќи со Одлуката не била определена содржината на истражувањето, генералниот директор сметал дека тоа можел да го стори со своето решение врз основа на членот 12 од Основниот закон за статистиката. Меѓутоа, според Законот содржината на истражувањето од значење за целата земја може да ја определи само Сојузната скупштина, а генералниот директор е само овластен поблиску да ги определи елементите на статистичкото истражување.

IV. Во текот на постапката и на јавната расправа е утврдено исто така дека врз основа на Решението на генералниот директор се собрани и обработени податоци што се однесуваат на придоносот од вкупниот приход на граѓаните, па се постави прашањето за можноста и потребата од објавување на собраниите статистички податоци. Судот не се впушташе во ова прашање наоѓајќи дека тоа ги преминува рамките на неговите овластувања. Дали тие податоци ќе се објават, дали тие податоци верно ја прикажуваат состојбата на нештата, дали тие можат корисно да се употребат и други прашања што се однесуваат на објавувањето треба да бидат предмет на посебна оцена и на посебна одлука, но од ставот на Уставниот суд на Југославија јасно произлегува дека тие податоци се собрани врз основа на акти кои не биле законити.

V. Врз основа на изложеното, а во смисла на членот 241 став 1 од Уставот, Уставниот суд на Југославија

одлучи

1. Одредбата под ред. број 12 на одделот „Статистика на стопанските биланси“ на Планот на статистичките истражувања за 1968 година кој е составен дел на Одлуката за донесување План на статистичките истражувања за 1968 година („Службен лист на СФРЈ“ бр. 6/68) спротивно на чл. 17 и 18 од Основниот закон за статистиката не је определила содржината на истражувањето.

2. Генералниот директор на Сојузниот завод за статистика немал овластување со своето Решение за собирање податоци за обврзниците на придоносот од вкупниот приход на граѓаните за 1968 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 55/68) да нареди собирање податоци за обврзниците на придоносот од вкупниот приход на граѓаните за 1968 година.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“.

VI. Оваа одлука је донесе Уставниот суд на Југославија во состав: претседател на Судот Блажо Јовановиќ и членови на Судот Иван Божиќевиќ, Неда Божиќевиќ, д-р Асен Групе, д-р Јован Ѓорѓе-

виќ, Радојка Катиќ, Никола Срзентиќ, д-р Иво Сунариќ и Јоже Земљак.

У бр. 167/69

17 март 1971 година

Белград

Претседател
на Уставниот суд на
Југославија,
Блажо Јовановиќ, с. р.

СОДРЖИНА:

	Страна
307. Закон за измени на Законот за Народната банка на Југославија — — — —	489
308. Уредба за дополние на Уредбата за издатоците за службени патувања во странство што на сојузните органи на управата им се признаваат во материјални трошоци — — — — —	489
309. Одлука за утврдување на процентите за распределба на приходот на Југословенската лотарија — — — — —	489
310. Решение за распределба на делот од приходот на Југословенската лотарија во 1971 година што им припаѓа на општествените организации од членот 26 на Законот за Југословенската лотарија —	490
311. Правилник за изградбата на станици за снабдување со гориво на моторните возила и за складирањето и преточувањето на горива — — — — —	491
312. Правилник за измени и дополнења на Правилникот за квалитетот на маста и маслото од растително потекло, маргаринот, мајонезот, шеќерот и другите сахариди, слаткарските производи, медот, какао-производите и производите слични на чоколада — — — — —	494
313. Правилник за измени и дополнења на Правилникот за квалитетот на кафето и сурогатите на кафе, чајот, зачините, концентратите за супа, пекарскиот квасец, прашокот за печиво, прашокот за пудинг, диететските производи и адитивите — — — — —	498
314. Наредба за измена и дополние на Наредбата за утврдување на стоконите контингенти и девизните контингенти за увоз на стоки во 1971 година — — —	501
315. Наредба за престанок на важењето на Наредбата за определување на стопанските организации за догварање и извршување работи на увозот на цемент —	502
316. Одлука за користењето и остварувањето на правата од пензиското, инвалидското и здравственото осигурување по промената на живеалиштето на уживателите на пензија односно инвалидна — —	502
Одлука за оцена на уставноста и законитоста на одредбата под ред. број 12 на одделот „Статистика на стопанските биланси“ на Планот на статистичките истражувања за 1968 година кој е составен дел на Одлуката на Сојузната скупштина за донесување план на статистичките истражувања за 1968 година, и на Решението на Сојузниот завод за статистика за собирање податоци за обврзниците на придоносот од вкупниот приход на граѓаните за 1968 година — — — — —	503
Меѓународни договори — — — — —	418